

lighed kan gennemføres, hvor der kun er een Dommer med almindelige Meddomsmænd; men det samme System kan indføres overalt og vil afhjælpe de største Vansteligheder, der nu kunne siges at være tilstede i mange Hensender i Retspleien. Ved at gaae den Veje villes desuden alle de Kræfter, som i Dieblicket virkelig savnes for at indføre Rævningsystemet, beqvemt udvikles paa naturlig Maade, og jeg troer altsaa, at Rigsdagen skal holde fast ved, at saalænge Loven om Inddeling i Underretskredse og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, samt Offentlighed og Mundtlighed ved de Domstole, som da komme frem, ikke er bragt i Udøvelse og ikke har været benyttet i flere Aar, skulle vi ikke gaae løs paa Rævningsystemets Indførelse, for at man ikke ved Grunde, som ikke hidrøre fra Rævningsinstitutionen, skal vælke Misnøje mod den i Befolkningen. Det er en vigtig Sag ved Indførelsen af saa betydningsfulde Institutioner, at de ikke komme til at lide under deres egne Mangler eller tillægges andre Fordele, end de selv have, men begge Dele vil finde Steb, naar vi paa eengang ved Inddeling af Retskredse og Rævningsdomstoles Indførelse gjøre et stort Skridt med de overordentlig store Bekostninger, som dermed ere forbundne. Fra en anden Side (E. Nimesjab) blev det foreslaaet, hvad der forekom mig simpelt og praktisk, at benytte Rævningerne der, hvor der ingen Vansteligheder er for at gjøre det, om det saa skulde være imorgen, nemlig i Kjøbenhavn og dens nærmeste Omegn, hvor en Befolkning boer tæt sammen, hvor der allerede findes alle Midler til at fuldføre Forbringeren paa stedlig Retspleie og en let Behandling af forskellige mindre Sager, hvor det at hve Tjeneste i Surpen for alle Paagjældende — der i det Høieste have en ganske kort Vej at gaae og kunne være i deres Hjem om Natten — er simpelt, hvor der ikke er Faa at vælge imellem, og hvor det borgerlige Ombud, som i den Retning indføres, i det Hele taget er overordentlig beqvemt. Derimod troer jeg, det vilde være urigtigt og mindre vel betænkt at gjøre Forsøget, hvor man langveis fra i store Kredse skal samle Rævninger sammen, som i 14 Dage eller 3 Uger skulle være borte fra deres Hjem og have med disse Sager

at bestille paa en Tid, da de føle, at den stedlige og mindre Retspleie lider derved, da Politivæsenet maaskee ikke endnu er i Orden, og hvor der foruden de Bekostninger, der paaføres den enkelte Mand, tillige væltes en stor Bekostning over paa Statskassen. Det forekommer mig altsaa, at vi kunne ordne disse Sager paa følgende Maade: Vi kunne tænke os Loven om Rævninger uden Videre gjort gjældende i Kjøbenhavn og nærmeste Omegn, Loven om Inddeling i Retskredse, og om muligt, hvad jeg troer er af høieste Vigtighed, et dermed i Forbindelse staaende Frelsdommer-system indført, Politivæsenet, Auktionsvæsenet og hvad dertil hører bragt paa Fode, Offentlighed og Mundtlighed sat i Gang i Sager af den Natur og alt eksisterende 3—4 Aar, før Rævningsloven sættes i Kraft, saa ere vi gaaede en simpel og naturlig Vej, hvorved vi gaae fra et Skridt til et andet, forberedende Kræfterne og sikke paa at naae Maalet, uden at vi undervejs lide meget betydelige Tab i Penge eller Tid.

Casse: Jeg er altid beredt paa en Overraskelse, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kommer ind paa Straffetheorier, og en saadan er heller ikke ubeleven for mig i Dag. Den var vel ikke fuldt saa stor som den, jeg følte dengang, da den ærede Rigsdagsmand raabede mig til, medens jeg endnu var Minister, at optage som en væsentlig Bestanddeel i Criminalretssystemet, at ingen Thy maatte straffes med højere Straf, end at Omkostningerne derved kunde afholdes af det, han havde stjaalet; men Overraskelsen i Dag er dog stor nok. Det, der bragte den ærede Rigsdagsmand til at tage Ordet, var en Ytring fra min Side om de saakaldte undtagne Thyerier, nemlig Thyerier, hvis Gjenstand er mindre betydelig. Det, han fremførte, var i sig selv aldeles forkeert; han skildrede paa sædvanlig Maade med smukke Ord og stærke Farver hele det Velvæsenet, der aabnede sig for en saadan Stakkel, naar han havde stjaalet og kom i Fængsel; saa fik han det godt og fortjente mange Overarbejdspenge. Men den ærede Rigsdagsmand tabte under den nærmere Fremstilling ganske dette af Sigte; han meente da, at det, hvorpaa det kom an ved